

Media&Cultuur

plus tv gids

▲ Loes Haverkort speelt de kortaangebonden moeder Daan in de nieuwe serie *Moedermaffia*. FOTO'S VIDEO LAND

Hanneke van Houwelingen

Toen Loes Haverkort (41) in coronatijd naar Zuid-Frankrijk emigreerde, hoorde ze van vreemden meer dan eens de opmerking: „Wat doe je de kinderen aan?” Het gezin ging weg uit de vertrouwde omgeving in Amsterdam. „Terwijl onze kinderen én wij het juist een mooi avontuur vonden. Ze hebben twee jaar lang op een Franse school gezeten, spreken vloeiend de taal en hebben een andere cultuur leren kennen. Ze hebben zich verrijkt met een andere wereld die je niet leert kennen op school.”

Dit privévoorbeeld van Haverkort had zomaar een scène in *Moedermaffia* kunnen zijn, een nieuwe komedie op Videoland, die gaat over opvoeden en al die moeders in onze omgeving die het beter denken te weten. In de serie speelt Haverkort de licht ontvlambare moeder Daan, die de voogdij over haar kinderen dreigt te verliezen nadat ze in een vechtpartij belandt met de nieuwe vriendin van haar ex.

Haverkort – bekend van *Celblok H*, *Pak van mijn hart*, *Wie is de Mol?* en zangprogramma *It Takes 2* – vond het ‘bevrijdend’ om een ouder te spelen die haar boosheid en frustraties laat zien. Zelf is ze moeder van een 11-jarige zoon en een 9-jarige dochter. „In het echte leven lijkt ik niet op Daan, maar ik herken zeker het gevoel dat je alle ballen in de lucht wilt houden.”

In de twee jaar dat het gezin in

Loes Haverkort: ‘Moedermaffia, wees wat milder’

Actrice Loes Haverkort speelt in de nieuwe Videolandserie *Moedermaffia* de ontaarde moeder Daan. „In het echte leven lijkt ik niet op haar, maar ik herken zeker het gevoel dat je alle ballen in de lucht wilt houden.”

Frankrijk woonde, pendelde Haverkort elke twee weken naar Nederland voor haar werk. Van haar omgeving kreeg ze regelmatig vragen: „Ach jeetje, hoe regel je dat met de kinderen?” „Dat is weleens irritant. Mijn man reist voor zijn werk (hij is coach en muzikant, red.) de hele wereld over, maar hij heeft deze vraag nog nooit gehad.”

Moedermaffia biedt herkenning en vermaak – „De scène waarin ik mijn tegenspeler vol met haar gezicht in een enorme taart duw, was een feest om te spelen” –, maar de actrice hoopt dat de zogeheten moedermaffia iets milder wordt na het zien van de serie. „We oordelen zó snel over

“

We oordelen zó snel over elkaar, terwijl we allemaal ons best doen

– Loes Haverkort, actrice

elkaar, terwijl we allemaal ons best doen. Hoelang moet je doorgaan met borstvoeding? Moet een kind zijn bord leegeten? Hoe laat leg je hem op bed? Weet jij het? Zo ben ik heel jaloers op een bevriend stel dat geen iPad in huis heeft. Hoe doen ze dat? Ik wil soms een half uurtje kunnen koken zonder vragen aan mijn hoofd.”

Helemaal verkeerd

De kritiek op elkaar komt volgens Haverkort voort uit onzekerheid. „Als iemand de opvoeding anders aanpakt, zou dat weleens kunnen betekenen dat jij het helemaal verkeerd doet. Dan maar liever kritiek

spuien op de ander. Doe ik ook hoor.” Zelf was Haverkort, toen ze zwanger was van de oudste, nog vrij stellig over de ruggenprik. „Die wilde ik per se niet. Ik had zo’n oergevoel: ‘Dit varkentje ga ik wassen.’ Ik dacht: als ‘echte’ moeder wil ik de bevalling op een natuurlijke manier aangaan, de pijn hoorde erbij. Maar na twaalf uur puffen en drie uur weeënopwekkers zei ik tegen de gynaecoloog: ‘Ik weet niet meer waar ik de energie vandaan moet halen.’ Toen werd de ruggenprik alsnog gezet.”

Er zullen ongetwijfeld ook weer moeders zijn die een mening hebben over Haverkort, die onlangs met haar gezin terugkwam naar Nederland. „Wij zijn blij dat we dit avontuur zijn aangegaan. We leefden daar in een rustiger tempo, in een tijd dat er veel thuisscholing was, maar we merkten dat de leeftijd van de kinderen om meer zelfstandigheid en een actieve wereld om hen heen vroeg. Als de kinderen naar school gingen of met vriendjes wilden spelen, moesten we eerst 20 kilometer of meer rijden. We woonden op het platteland.”

Voor Haverkort en haar gezin is het leven nu weer zoals voorheen. „We wonen weer in dezelfde buurt in Amsterdam, de kinderen gaan naar dezelfde school, spelen met dezelfde vriendjes en praten honderduit over hun ervaringen in Frankrijk. Het is bijna verbazingwekkend hoe snel onze kinderen het oude leventje weer hebben opgepakt. We zijn trots en dat is uiteindelijk precies wat wij en ik denk ook andere ouders allemaal willen: dat onze kinderen gelukkig zijn.”